దయ్యం

లారీ ఫుల్‌లోడ్ మీదుంది. ఇంజన్ "కుయ్యో(మొర్రో" అంటూ యీడుస్తోంది. నిజానికి లారీ "ఓవర్‌లోడ్" మీదుంది. ... దాన్నిండా మామిడి కాయల బుట్టలున్నాయి... కాని వాటిలోపల భద్రంగా దాక్కొని వో పది పదిపదిహేను దాకా దొంగ సిమెంటు బస్తాలు వాటర్ ప్రూఫ్ గుడ్డక్రింద వున్నాయి.

డ్రయివర్ గురువులు కూడా 'ఫుల్ లోడ్' మీదే వున్నాడు! 'స్టీరింగ్ వీల్' మీద ఒక చెయ్యేగాని, రెండో చెయ్యి వెయ్యడం పరువుతక్కువ అనుకునే గురువులు 'ఓవర్‌లోడ్ మీదున్నాడన్న భయం క్లీనర్ అప్పలస్వామి తన గుండెల్లో గుబులై దొలుస్తూండగా, ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. అంతా చిమ్మ చీకటిగా వుంది-అది చతుర్థశో, అమావాశ్యో, గురువులికి తెలియదు. గురువులు నోట్లో జానెడు పొడుగుచుట్ట ఎర్ర ఎర్రగా కాల్తోంది-అప్పలస్వామి పుగాకు నములుతున్నాడు..

లారీ 'హెడ్ లైట్లలో' ఒకటి పోయి పక్షం రోజులైంది. రెండోది చిన్న ఆముదం బుడ్డీలాగ వెలుగుతోంది. అది విరజిమ్మే 'వెల్తుర్ని' చిక్కని చీకట్లు బుగ్గని పెట్టేసుకుంటున్నాయి.

గురువులికింత చీకటివుంటే చిరాగ్గా వుంటుంది. మరి... కాస్సేపు వరకూ, వో 'ఫియట్ కారు' వెళ్తూవుంటే, దాని వెంటబడ్డాడు. బ్యాటరీ 'వీక్'గా వుందని అసలే 'ఏకాక్షి'గా వున్న లారీని కాస్సేపు గ్రుడ్డిదాన్ని చేసి మరీ తోలాడు 'గురువులు'. అంత పెద్ద చుట్టను కాలుస్తూన్నా...దాని కంపును త్రోసి ఆ వెనకనుంచి నాటుసారాకంపు అప్పలస్వామి నాసికారంధ్రాలను అల్లరిబెట్టేస్తోంది.

"గురో" అన్నాడు క్లీనర్ అప్పల స్వామి-"నాయాల్డి యిది మరీ యడవి... మాయమ్మకి, నానొక్కణ్నే కొడుకునీ...దెయ్యాల్దిరిగేయేళ యిది. లైటెయ్...ఏ 'దెయ్య'మైనా బండి నట్టుకుని డొంకల్లోకీడ్చేసిందంటే మరి మీ యమ్మనీ మా యమ్మనీ కూడా పిల్లేం!!"

గురువులు కాల్తూన్న, ఎర్రని కొసగల నల్లని చుట్టని గారపళ్లమధ్య బిగించి విచిత్రంగానవ్వాడు "ఓ రెర్లా! స్టెఫినీ! యీ య్యాళ ఛస్తే రేపు రొండు అన్నాడు- అని ఆ వెంటనే గర్వం గొంతులో చిందులాడుతుండగా 'ఈ గురువులి బండినే? దెయ్యం డొంకల్లోకి లాగుద్దే..దాని సిగతరగా!"

అన్నాడు- అలా అని వూరుకున్నాడా? పౌరుషంగా 'యాక్సిలరేటరు' మీద కాలి బొటన వ్రేలు తీసేసి దానిమీద మడమ పెట్టి నొక్కాడు...

ఎదురుగా, వస్తున్న టాక్సీవాడు, యీ లారీని చూసి హడలిచచ్చి- లైట్లని ఆర్పీ, వేసీ, ఆర్పీ... "ఆపద్బాంధవా! పరమేశ్వరా! శరణు! శరణు! అన్నట్లు అల్లాడిపోతున్నాడు..కాని గురువులు కనికరించలేదు.

"లైట్లార్పేసేసరికి...నాయాళకి మనబండీ దెయ్యంలాగ ఆగపడతాంది గావును-" అంటూ గురువులు లారీ కుడి కన్నును కాస్త తెరిచాడు...

"అంబేసిడర్ కేంతోచలేదు.... ఎదురుగ్గా లోడ్ లారీ టాప్‌గేర్‌లో', దెయ్యంలాగ దూసుకువస్తోంది- ఆర్తనాదం' చేయడంకన్న మార్గాంతరం లేక హారన్ వాయించేస్తున్నాడు పాపం ఆ టాక్సీ వాలా!

ఎదవరోడ్డు. సన్నగా బక్కోడి గోచీ పీలిక నాగుంది...రోడ్డు గట్టుమీంచి దిగామో, మరి లెగడం ఉత్తది, అందుకనే "తప్పుకో, నాయాళా, నీ బాబుతో చెప్పుకుని మరీ రోడ్డు దిగి తప్పుకొనిపో" అన్నట్లు గురువులు ఏక్సిలేటర్ మీది కాలు బ్రేకుమీదికేనా తీయకుండా, రబ్బరు బుంగ హారన్‌ని "భాంయ్ భాంయ్" మనిపించాడు.

"అంబాసిడర్" యింకేం చేస్తాడు?-రోడ్డు వారకి క్రిందికి దిగిపోయి చచ్చినంత "కల"గాసి, వెంట్రుకవాసిలో లోడ్ లారీ దెబ్బనుంచి తప్పుకుని, "బ్రతుకు జీవుడా" అంటూ పోయాడు.

అప్పలస్వామికి పోయిన ప్రాణం తిరిగి వచ్చింది. "ఛి! ఛి! యీడియ్యాళ నన్ను చంపీకుండా ఒగ్గడు. చెబితే యినడు, కడుపెక్కా పట్టించచీకురా! "సారా" చూస్తే వొళ్ళెరగనోడివీ, జాగరత సుమీ! అంటే, యీన్నాడా యెదవ లారీ కొడుకు" అని మనసులోనే డ్రయివర్‌ని సాధ్యమైనంత క్లీన్‌గా తిట్టుకున్నాడు క్లీనర్.

బయటకు మాత్రం కొంచెం వెటకారంగా మాటమళ్ళించి దారిలోకి తెద్దాం... అనుకుంటూ-- "గురో! దెయ్యాలుంటాయ్యంటావా?" అన్నాడు.

"నే నంటానా? అననా? అంటావేంటి? అసలు నువ్వేంటంటావు?" అన్నాడు గురువులు దూరంగా వ్రేలాడుతున్న చిమ్మ చీకట్లను, మూతపడే కళ్ళు తెరచి చూసుకుంటూ...

బరువైన చీకటి, లారీమీద పడి వెంటాడుతూన్నట్లే-సారా "నిషా" గురువుల్ని వెంటాడుతున్నది. వాడి బుర్రలో "రంభ" గుడ్డిప్పుకుని చౌ చౌ డ్యాన్సు చేస్తున్నట్లుంది. "నిషా" ప్రభావం నరాల్లోకి దొలుచుకుపోతోంది!

పిచ్చిపీరులాగా వూగుతూ పోతోంది లారీ, దూరాన్ని భారంగా మింగుతూ...

గొతుల్లో పడ్డప్పుడూ, లేచినప్పుడూ, యింజనూ, అప్పలస్వామి గుండె కూడా ఆగినంత పన్జేసి తిరిగి పుంజుకుంటున్నాయి. రోడ్డుకి రెండుప్రక్కలా పొలాలూ, డొంకలూ చింతచెట్ల క్రింద గుసగుసలాడుకుంటున్నాయి.

కీచురాళ్ళ సవ్వడి వెలుపల జోరుగా వుందికాని, అది లారీ లోపలి జీవు లిద్దరికి వినిపించటంలేదు.

అప్పలస్వామికి అన్నీ దెయ్యాల కథలే జ్ఞాపకం వస్తున్నాయి.

"నానంటే వుంటయ్యా! లేదంటే మానేస్తాయా! ఈ రోడ్డుమీదనే ముగ్గురు దుక్కల్లాంటి మడుసులు మనలాంటి లారీ కిందపడి కుక్కచావు చచ్చారంట! ఆళ్ళల్లో ఒకడు దెయ్యమైపోయి చింత చెట్టెక్కిపోయి లారీలమీదకి దూకి మట్టేస్తున్నాడంట" అన్నాడు అప్పల స్వామి గట్టిగా ఆలోచించుకుంటున్నట్లు...

"వొరెళ్ళెహె... మన జోలికొస్తే దెయ్యమయ్యేదీ, దానమ్మ మొగుడయ్యేదీ, 'బ్యాక్‌వీల్' క్రిందికి లాగి త్రొక్కేస్తాను!" అన్నాడు.. గురువులు లారీ హారన్ అప్రయత్నంగా కొడుతూ.

"అద్సరే గానీ నువ్వీ సైడు ట్రిప్పుకొచ్చి వారంరోజులైందా?" అన్నాడు అప్పలస్వామి సందేహంగా.

"అయ్యే వుంటుంది-వెన్నెల రాత్రులంతా అటుకేసి "ఫార్టీటూ తర్టీసిక్స్' మీదెల్లాను గదా" అన్నాడు గురువులు.

గురువులు కంతే తెల్సు...చీకటి రాత్రులు ఆంధ్రా ఒరిస్సాల మధ్య రోడ్లమీద గడిచిపోతే, వెన్నెల రాత్రుల్లుకి ఆంధ్రా మహారాష్ట్ర రోడ్లమీద ట్రిప్పులకి వచ్చేస్తాడు...

అప్పలస్వామికిది తెలియకకాదుగాని-గురువులు రొండోసైడు ట్రిప్పులో వున్నప్పుడే ఈ రోడ్డుమీదకి కొత్తగా దెయ్యం పుట్టుకొచ్చిందనీ...నేరుగా కాకుండా డొంకంత తిరుగుడుగా డ్రయివర్‌కి చెప్పాలన్నదే వాడి ప్రయత్నం.

చింతతోపు ప్రాంతానికి వొస్తోంది లారీ. మరి నాలుగామండల దూరంలో "హాల్టింగ్" గ్రామం వుంది.... చింత చెట్లంటేనే అప్పలస్వామికి భయం-- కోపంవస్తే యిద్దరు గట్టిమనుషుల్ని ఒక్క గుద్దుతో క్రిందపడేయగల్డు గాని చీకట్లో చింతచెట్టును చూస్తే చాలు చెమటలు పోసుకుంటాడు!

గురువులు కొంచెం అస్థిమితంగా కదిలి...చుట్ట నమిలాడు. "ఛస్! గుడ్డి లారీలిచ్చే పొప్రయిటర్ నాయాళ్ళని ఎనక చక్రం క్రిందకి లాగి కుడికాలిర్చేయాల" అని తిట్టుకున్నాడు..

చింతచెట్లు అటొకటీ, యిటొకటీ దూసుకుపోయాయి...

"గురో! భద్రం! తాపీగా లాగించు. మన నైట్ హాల్టింగ్ దగ్గర్లో కొచ్చేత్తన్నాం. వూరి చివర అదో స్మశానం కూడా కనపడతోంది"--అప్పలస్వామి విజ్ఞప్తి.

గురువులు "నిషా" మీదున్నాడేమో స్టీరింగ్ మీద రెండో చెయ్యి కూడా వేశాడు.

అంతలో దూరంగా...చీకట్లో... కొంగరెక్కలాంటిదేదో తెలుపు... కొంగరెక్కలాంటిది..కాస్తా "సున్నపు చారం"తయింది!!...కాస్సేపట్లో తెల్లని దేదో నల్లని చీకట్లో నిలువెత్తున "తుప్పుతుప్ప'న గెంతుతున్నట్లుగా వుంది!! జిగేల్ జిగేల్ మని వెలుగు కూడా!! గురువులు గుండె !ఝుల్లుమంది'... అప్పలస్వామి కళ్లునులుముకుని చూశాడు. లారీమీదేదో 'ధన్'మని దూకినట్లుయింది. గురువిలికి పీకెల దాకావున్న

సారా 'బెక్కు' యిచ్చింది!

"అది దెయ్యమే గురూ! చూడు...ఎలా క్రిందికీ పైకీ ఎగిరెగిరిపడుతాందో.. అరె చెట్టు పైకెగిరిపోయిందే-దీంతస్పదియ్యా!" అన్నాడు అప్పలస్వామి.

గురువులికి కూడా భయంవేసింది.

ముచ్చెమటలు పట్టాయి. చీకట్లో తెల్లని సున్నం చారికల్లాగా దెయ్యం నృత్యం చేస్తూంటే, ప్రక్కన అప్పలస్వామి హడలిఛస్తూంటే... స్టీరింగ్‌మీద రెండు చేతులూ గట్టిగా వేశాడు.. దెయ్యం యింకా పెనంమీది పేలగింజలాగ తుప్పు తుప్పూ తూలుతూనే వుంది!!!

హారన్ మోతకి దెయ్యంలో భయం రాలేదు--ఎనక చక్రం క్రిందకి లాగి దాన్ని చంపేస్తానని కొంచెం సేపు క్రితం 'బీరాలు' పలికిన గురువులికిప్పుడు దాన్ని ముందుచక్రం కింద పడకుండా కాపాడి తన లారీని డొంకల్లోకి లాగేయకుండా, కాపాడుకోవలసిన గతి పట్టింది!

కాలు బ్రేకుమీదనే వేద్దామనుకున్నాడు గానీ, భయంచేత-వణికిపోతున్న గురువులికాలు ఏక్సిలరేటర్ మీద పడింది. స్టీరింగ్ ఎడం ప్రక్కకి తిప్పేడు... అంతే-లోడ్ లారీ...దెయ్యం మీద నుంచి దూసుకుపోయి, రోడ్డుమీదనుంచి జారిపోయి, డొంకల్లోకి దిగిపోయి, గోతుల్లో పడి, ఎదురుగానున్న ఒక మొండి చెట్టుకు ఢీకొని ఆగిపోయింది!

లారీ మట్టేసిన దెయ్యం "అమ్మోయ్...అమ్...మ్మా..." అన్న ఆర్తనాదం చేసింది. చీకటి వెనుక దాగిన ఆకాశం గుండా ప్రతిధ్వనిలేని ఆ కేక దూసుకుపోయింది.

అప్పలస్వామి, ముందు దూకేశాడు... గురువులు మరో రెండు క్షణాలకి దూకేసి వెనుదిరిగి చూడకుండా అదే పరుగు లంకించుకున్నారు. మోకాలి చిప్పలూడిపోయినట్లు కాళ్ళు తొట్రుపడుతూంటే ... ఆ యిద్దరూ, రోడ్డుమీద పరిగెత్తలేక ... ప్రాకడం మొదలెట్టారు. ఎదురుగా వచ్చే టాక్సీ డ్రయివర్ ఈ వింత దృశ్యం హెడ్‌లైట్ల కాంతిలో చూసాడు.

"దున్నపోతు నాయాళ్లు పూటుగా తాగేసి ఎలా ఏసాలు ఏస్తున్నారోచూడు" అనుకుంటూ, టాక్సీ ఆపి, దిగివచ్చిన డ్రయివర్‌కి-గురువులూ, అప్పలస్వామీ వున్న అవస్థ అర్థమవటానికి ఎన్నో క్షణాలు పట్టలేదు.

"ఏం జరిగింది గురూ!?" అడిగాడు.

"దె..ద్దె...య్యం"

"ఎక్కడా"?-- ధైర్యం కోసం గుండెలమీద చెయ్యివేసుకుని అడిగాడు టాక్సీ డ్రయివరు.

మసక చీకట్లో తెల్లతెల్లని ఖండాలేవో రోడ్డుమీద కనపడటంతో యీ ఇద్దర్నీ లేపి పట్టుకుని "అర్థరాత్రి యీడ ఎవడు చచ్చాడబ్బా" అంటూ ముందుకు కదిలాడు టాక్సీ డ్రయివరు.

టాక్సీలో వున్న యిద్దరు ప్రయాణీకులు కూడా హడావుడిగా దిగారు..

వాళ్ళ వ్యాపారం వేరు.... వాళ్ళ కిదంతా చూసేసరికి పోలీసులు జ్ఞాపకం వచ్చారు...

వోర్నీ? తెలివి దున్నలుదోలా!... దెయ్యం దెయ్యం అంటూ పిరికినాయాళ్ళు భయపడిపోయారు. పదపద లాగించు మనకి లేటవుద్ది"... అంటూ వాళ్ళిద్దరూ టాక్సీ డ్రయివరుని వెనక్కి లాగి టాక్సీలో పడేశారు... "పోలీసు దెయ్యాలొచ్చాయంటే మన బతుకు కోర్టు పక్షులపాలైపొద్ది--తోలేహె --నీ..." అని వాణ్ణి అదిరించుకుపోయారు.

ఆ టాక్సీ ఈ వ్యవహారమంతా మర్చి పోవటానికా అన్నట్లు రోడ్డు మీద పడున్న మానవాకారపు ఖండాల్ని తప్పించుకు పారిపోయింది. దాని డేంజర్ లైట్లు చీకటిలో కలిసిపోయేదాకా బిక్కచచ్చిపోయి చూసిన గురువులికి నిషా దిగిపోయింది. అసలు సంగతి అర్థమయిపోయింది.

"ఎదవా నాయాళ! దెయ్యం అని చంపేశావుగదరా..ఆ డెవడో ఫ్రంట్ వీల్ క్రిందపడి చచ్చాడు..పద బండి బయటకి లాగిద్దాం..." అన్నాడు. కానీ అప్పలస్వామిది పిరడగుండె ఏడుపు లంకించుకున్నాడు!

బండి యింజను దెబ్బతినేసింది-అది కదల్లేదింక! చచ్చిన దేమిటో చూడ్డానికి యిద్దరికీ ధైర్యం లేదు. బండి నిండా సరుకుంది. పగలయితే పారిపోయేవారు. "జనం చంపేస్తారని భయపడి పారిపోనాం" అని చెప్పటానికికయినా వీలుంటుంది. కనుక పారిపోవచ్చును. లారీ కదిల్తే పారిపోయేవాళ్ళే కానీ అది కూడా జడపదార్థమయిపోయింది. యింకేంచేయాలి?

"దెయ్యం బండిలాగింది గురూ! నా మీదొట్టు" అంటూనే అప్పలస్వామి కూడా గురువుల్ని అనుసరించాడు-అలాంటి చోట సాక్షులుండటం ఎంత ప్రమాదమో తెల్సుకనుక గురువులు సొంత కాళ్ళమీద ఆధారపడ్డాడు. దారిలో ఒక ఆయిల్ టాంకర్ తగిలింది. కానీ దాన్ని ఆపడానికి ప్రయత్నం చేయలేదు వాళ్ళు!

***

కేసు దొరికందన్న ఆనందంకన్నా- సబ్ ఇయన్స్పెక్టర్‌కి నిద్దుర లేపేరన్న దుఃఖం ఎక్కువగా వుంది.

"ఈళ్ళిద్దర్నీ, ముందా బొక్కలో తోసేయండి" అంటూ లాకప్ సెల్ కేసి చేయి చూపించి హేడ్డుమీద గర్జించాడు.

రైటరు...వీళ్ళ స్టేటుమెంట్లు రాసుకున్నాడు. హేడ్డు జీపు సిద్ధం చేశాడు. రక్తం మడుగులు కట్టి పడిన "దెయ్యం ముక్కల్ని" చేర్చిచూస్తే, నల్లని ఆరడుగుల ఆకారం తయారైంది. నల్లని ఆరడుగుల ఆకారం క్రింద అది తొడుక్కున్న తెల్లని బురఖా క్రింద కాకి నిక్కరు, కాలరు బనీను వున్నాయి. దేనికదే ముక్కలైపోయాయి. శరీరభాగాలు... చివరికి...మొత్తం మీద తెల్లారేసరికి అది మనిషికళేబరం అన్న మాటమీద అప్పలస్వామికూ్కడా నమ్మకమేర్పడిపోయింది!

ఖండాల్ని కలిపినశవాన్ని మాత్రం పోలీసు స్టేషనుకు తెచ్చారు. లారీని తరవాత లాగొచ్చునన్నాడు యస్.ఐ

ఎట్టకేలకు పోలీసు సోములు మొదట పోల్చేసాడు. "ఈడు ముక్కుపోగు నరసింగులు" అన్నాడుర గర్వంగా, తన డిస్కవరీని మెచ్చుకోమన్నట్లు చూసి అందరివేపు.

గురువులిక్కూడా అర్థమయిపోయింది. ఎన్నోసార్లు ఈ ముక్కుపోగ్గాడితో సారాపందెం" ఏసుకున్నాడు కూడా"

'ఆడిది కడుపుకాదు-పెట్రోలు డ్రమ్ము' అని కూడా అనుకునేవాడు.,

--తెల్లారేసరికి శవ పంచాయతీ పూర్తయింది. ఆ వూరు వూరంతాగోలైపోయింది.

'ముక్కుపోగులాడు మంచోడు పాపం...ఆడిచావు ఆణ్ని అట్లా అర్థరేతిరి అడవిలోకి ఈడ్చుకుపోనాది' -అన్నారు.

'ఆడిలాగా తాగే మొనగాడుయికనేడు; యిక పుట్టడు!" అనుకున్నారు తాగుబోతులు. అసలు వాణ్ణి సారావే, దెయ్యమై పట్టిపీడించి యీ విధంగా చంపేసింది.

..అంతా కర్మ...అన్నాడు కరణం పంతులుగారు...

'ముక్కుపోగులవాడి' నడుం దగ్గర నుంచి పైముక్క వేరైపోయింది. తలలో నరాలు చిట్లి వెంటనే ప్రాణం పోయి వుంటుంది. వాడు సన్యాసులు వేసుకునే పెద్ద సైజు అంగరఖా తెల్లనిది వేసుకుని వున్నాడు-అదే ఎందుకు వేసుకున్నాడు? అన్నది ఎవ్వరికీ అర్థం కాలేదు.

కానీ లాకప్ సెల్‌లో కూర్చొనివున్న గురువులికి కొతవరకు అర్థమైంది.

పోయిన్నెల యిట్నించి బెజవాడ ట్రిప్పులోనే ముక్కుపోగులాడూ, గురువులూ, సిహాద్రిగాడి సారా అంగట్లో -ఇద్దరూ కలిసి పీకలమొయ్యా తాగారు. -పొంగరాల కనకమ్మకి సంబంధించి వాళ్ళకి పాత తగూవుంది.

'మరో బాటిల్ యిప్పించుకో" అన్నాడు ముక్కుపోగులాడు.

"నీ యబ్బ దిగిరావాల... యిప్పటికి తాగేసింది కక్క"మన్నాడు గురువులు.

కలియబడ్డారిద్దరూ..

"ఎనక చక్రం కిందేసి మట్టీయగల్ను నాయాల!... నాకాడ నీ యసమంటోళ్ళని చంపటానికి లైసన్సుందిరా"

-అన్నాడు గురువులు తన డ్రయివర్ లైసన్సును తల్చుకుని..

"పోరా పోరా సోతియా: దెయ్యమై పట్టుకొని, నిన్నూ నీ లారీని డొంకల్లోకి యీడుస్తారా: పందెం కాస్తావా? నానసలే మాకానోణ్ని " ముక్కుపోగులాడు బెదిరించాడు.

" పందెమా, కాస్తా్రనా నాయాళా:" అన్నాడు గురువులు.

జనం యిద్దర్నీ విడదీశారు.

అసలు కడుపులో అక్కసు వేరు. పొంగ రాల కనకమ్మ యీ మధ్య ముక్కు పోగులాడ్ని యీసడిస్తూవుంది. గురువు లంటేచాలు అది కులుకుల్లొలకబోస్తూ వుంది. కానీ యిద్దరూ "సారా పీపా' మీదే తగూలాడుకుంటారు. బయటపడరు.

అది ఎవ్వడికీ పెళ్ళాంకాదుగా!

హెడ్డు, దర్జీ కరీంసాయిబు మీద విరుచుకుపడ్డాడు. "ఎదవ నవాబు దరిజా ఆడు బురఖా కుట్టియ్యమంటే మల్లెపువ్వుల్లాంటి గుడ్డముక్కలెట్టికుట్టీసి యిచ్చేడమేనా పోలీసోళ్ళకి చెప్పొద్దూ? అంటూ -

కరీంసాయిబు "మాఫ్‌కర్నా భయీ; ఆడిలా సైతాన్‌కి వేషంకడ్తాడని మన్కి తెల్డుకదా!" అన్నాడు.

అట్లా ముక్కు పోగులాడు గురువులు మీద కక్షకట్టాడు. ధైర్యం కోసం తప్ప తాగేసి దెయ్యమైపోయాడు - ఫ్యాన్సీ కొట్టాడ్ని మస్కాకొట్టి టార్చిలైటోటి దొబ్బుకుపోయాడు. తెల్లని బుర్ఖా ఏసుకుని - టార్చి వెలిగించీ ఆర్పీ, చింత చెట్లమీంచి దూకి దెయ్యం నాట్యంచేసి, గురువులి గాడి లారీని డొంకల్లోకి లాగేయాలనుకున్నాడు -

"ఆడంతపనిచేయడానికి ఎన్ని రాత్రులు కాసేడో, గురువులుగాడి లారీ నెలా పోల్చేడో, అసలన్ని లారీలనీ అలాగే బెదిరిస్తున్నాడో, మరి పూర్తి దర్యాప్తులో గానీ తెల్డు -కానిప్పటికి మాత్రం - యింతే" నన్నాడు జనాంతికంగా యస్.ఐ. రంగారావు! రింగు రింగు మంటూన్న ఫోన్ అందుకుని, "ఎస్. సార్" అంటూ టక్కున లేచి నిలబడ్డాడు. సర్కిల్ గారి ఫోన్ అన్నమాట అది. దాంతో అతని లెక్చర్‌కి ఫుల్‌స్టాప్. అతని యిన్వెస్టిగేషన్‌కి డబుల్ ఫుల్ స్టాపూ పడి పోయాయి.

గురువులు స్థిమితంగా ఎలావుంటాడు?

దానికి తోడు అప్పలస్వామి "అన్నా! ఆడు మన లారీ డొంకలు పట్టించీనాడు! ఆణ్ని నువ్వు లారీ క్రింద మట్టేసినావ్. యిక ఆడు నిజం దెయ్యమై పట్టుకుంటాడేమో? ఎలాగన్నా" అంటూ ప్రేలుడు ప్రారంభించాడు.

గురువులకి వొళ్ళు మంట, దుఃఖం రెండూ పెనవేయగా "ఓర్నీ ...నోర్మూయెహె; నిన్ను కూడా దెయ్యం చేసే గల్ను" అన్నాడు కోడిపీక పట్టుకున్నట్లు అప్పలస్వామి మెడని పట్టుకుని.

కానిస్టేబులు యిద్దర్నీ విడదీసాడు. "ఒకటైతే ఏక్సిడెంట్, రెండయితే ఖూనీ లైపోతాయి" "గురువులు వెనక్కి తగ్గి చుట్టతీసి నములుకుంటూ మూలకి పోయి కూలబడ్డారు.

"ఓర్నీ సారా దెయ్యాలు త్రాగా... అదే గదరా యింత పేనాలు తీసింది" అంటూ అవతల్నించి జాలిపడుతూ వచ్చింది, గురువులికి హోల్టింగ్‌నేస్త మయిన పొంగరాల కనకమ్మ! పిట పిట లాడే అందం దానిది!

" ఎల్లైహె! అసలిదంతా నీ నుంచి వచ్చింది... నా ప్రాణానికి .. మాషాపు కారికి డబుల్ సెవెన్ డబుల్ జీరోత్రీకి ఫోన్ కొట్టించు .. ఏక్సిడెంట్ అయిపోయిందని, ఎల్లు తొందరగా.. " అంటూ అంతలో కుప్పలా కూలబడ్డాడు గురువులు. కనకమ్మ యస్. ఐ దగ్గరికి పరిగెత్తింది.

చెట్టంత మనిషి గురువులు కన్నీరు కారుస్తుంటే అప్పలస్వామి వాడ్ని ఓదార్చడానికెళ్ళాడు.

***

అవతల

" యస్సయిబాబూ ! గురువులికి శిచ్చ పడ్డదంటావా ? ఎన్నాళ్ళు పడుద్దేటి? అంటూవున్న కనకమ్మని రంగారావు అదిలించాడు మేలమాడి - ఏం? ఆడు ఛస్తే నువ్వు ముండమొయ్యాలా? ఆడికి శిచ్చ పడితే నీ కేంటీ నష్టం? ఓసెల్లే! నఖ్‌రాలు దీసి అవతల పెట్టి " - అని -

" అలాగనీకు బాబూ ?" అంది కనకమ్మ రంగారావుని అదోలాచూసి - అంతలో నవ్వి - మళ్ళీ విచారం పులుము కున్న మొహంతో " ఆడికి, శిచ్చపడనీ బాక బాబూ: చచ్చి నీ కడుపున పుడతా ... " నంటూ - అంతలో సర్కిల్ టక టకా బూట్లు చప్పుడు చేసుకుంటూ రావడం చూసి అవతలికి పరుగుతీసింది....

(1965, యువ దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక)